

Yüce Yaraticının, insanlara sunduğu en güzel duygulardan biridir aşk. Aşkı tek manaya hapsetmek ve iki insan arasında yaşandığını söylemek çok sığ olur. Aşk öyle bir duygudur ki salt iki insan arasındaki yoğun sevgi duygusu ile sınırlamak, ona haksızlık olur. Aşk, karşı bir cinse duyulabileceği gibi Yaraticıya, bir ideolojiye, bir memlekete, bir iş veya uğraşa da duyulabilir. Bu yüzden "Herhangi bir varlığa veya kavrama duyulan yoğun sevgi" olarak tanımlamak en mantıklısı olacaktır.

Kişi, aşık olduğuna bambaşka bir gözle bakar. Onun her zaman güzel taraflarını görür, eksik veya hatalı yanlarını ise ya hiç görmez ya da görmezlikten gelir. Aşık olduğunu her an düşünür ve onsuz yapamayacağını, onsuz yaşanmayacağını hisseder. Aşk her zaman mutluluk veren bir duygu değildir. Aşkın en yakın komşusu acıdır. Nitekim çoğu defa, aşk ile acı beraber yaşar ve çoğu defa beraber ölürler. Aşk öldüğünde acı biter; veya acı bittiğinde aşk ölür diyebiliriz. Bu durum bir çelişki gibi görünebilir; ancak derin düşünüldüğünde, durumun gerçekten de bu şekilde olduğu anlaşılır. Aşk ve beraberindeki sevgi duygusu, insan üzerinde de büyük etkilere sahiptir. Örneğin insan neslinin devam edilmesinde aşkın ve sevginin rolü büyüktür. Aşk iki insanı bir araya getiri ve bu beraberlik sonucunda neslin devamı sağlanır. Zaten Allah'ın aşk, sevgi ve cinsellik arzusu gibi duyguları insana vermesinin belki de en büyük anlamı, onların çoğalmasını sağlamaktır. Düşünsenize, dünyada aşk, sevgi ve cinsellik duyguları veya dürtüleri olmasaydı, kaç kişi evliliği veya çocuk doğurup büyötmeyi göze alabilirdi ki?

İnsanlar, Allah'ın kendilerine verdiği bu güzel duygunun kıymetini bilmeli, aşka değer vermeli ve ona sahip olmalıdır. Günümüz aşk anlayışı maalesef genel anlamda değişmiştir. Eski saf aşkların nesli tükenmek üzeredir. Eskiden mezarda biten aşklar, şimdilerde birkaç yıl, hatta birkaç ay sonra bitiveriyor. Bu güzel duygunun peşinden gidin ve acısından da tat çıkarmayı öğrenin.